

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

20 august 2014

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Valentina Clevadi
Ion Corolevschi, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către SC „Mirolux-Plus” SRL în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată declarată de SC „Viromex-Com” SRL împotriva Primăriei Municipiului Chişinău și Consiliului Municipal Chişinău privind încasarea prejudiciului material cauzat și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 11 martie 2014,

C O N S T A T Ă :

La data de 16.08.2012, SRL „Viromex-Com” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chişinău și Primăriei mun. Chişinău, solicitând încasarea prejudiciului material cauzat.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 17.09.2001, prin decizia Primăriei mun. Chişinău nr. 19/30-1, II „Mîslițchi Elena” i-a fost atribuit în arendă lotul de teren cu suprafața de 0,08 ha, situat pe teritoriul parcului „Alunel”, pentru proiectarea și construirea unui Centru de odihnă și agrement pentru copii. În baza acestei decizii între Primăria mun. Chişinău și ÎI „Mîslițchi Elena” a fost încheiat contractul de arendă funciară nr. 2941/2002 din 21.01.2002. Din cauza că ÎI „Mîslițchi Elena” nu dispunea de surse financiare suficiente pentru proiectarea și construirea acestui Centru, la data de 26.03.2003 a încheiat cu SRL „Viromex-Com” un contract de colaborare. Conform clauzelor contractului de colaborare SRL „Viromex-Com” s-a obligat să execute din contul surselor sale financiare lucrările de proiectare și construire a Centrului de odihnă și agrement pentru copii. Despre semnarea acestui contract a fost înștiințată și Primăria mun. Chişinău.

La data de 07.05.2003 de către Primăria mun. Chişinău pe numele SRL „Viromex-Com” s-a eliberat certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 4513, prin care s-a autorizat elaborarea documentației de proiect privind construirea Centrului în limitele terenului acordat în arendă ÎI „Mîslițchi Elena”. Ulterior, la data de

11.11.2005, Primăria mun. Chișinău, a eliberat tot pe numele SRL „Viromex-Com” certificatul de urbanism nr. 2705, iar la data de 19.05.2006 certificatul de urbanism nr. 530/06, prin care a autorizat proiectarea Centrului de odihna pentru copii. În baza certificatelor sus-numite reclamantul a efectuat lucrările de proiectare care au fost finisate în anul 2006. Drept confirmare servind și raportul de verificare nr. 3646-10-06 eliberat de Direcția verificare și expertizare a proiectelor în construcții a Agenției Construcții și Dezvoltarea Teritoriului a Republicii Moldova. Conform procedurii stabilite, proiectul a fost coordonat și cu Direcția generală, arhitectură, urbanism și relații funciare a Consiliului mun. Chișinău.

După aprobarea documentației de proiect și deviz la data de 29.09.2006, Primăria mun. Chișinău a eliberat reclamantului Autorizația de construire nr. 765, prin care a autorizat executarea lucrărilor de construcție a Centrului dat. Pentru executarea lucrărilor de construcție SRL „Viromex-Com” a încheiat contractul de antrepriză în construcții cu SRL „Casa Construct” și lucrările de construire a centrului au demarat.

Ulterior, SRL „Viromex-Com” a fost informată despre sistarea lucrărilor de construire și valabilitatea actelor de proiectare și construire prin dispoziția Primăria mun. Chișinău nr. 1329-d din 25.10.2006 și decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 58/1 din 01.11.2006, și abrogarea deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 19/30-1 din 17.09.2001.

Atît reclamantul cît și ÎI „Mîslițchi Elena” au contestat în instanța de contencios administrativ actele administrative care au interzis efectuarea lucrărilor de construire și au solicitat anularea acestora drept ilegale. Prin decizia Curții Supreme de Justiție nr. 3r-1307/08 din 12.11.2008 s-a constatat că dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 1329-d din 25.10.2006 și decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 58/1 din 01.11.2006 sînt legale, astfel, acțiunile SRL „Viromex-Com” și ÎI „Mîslițchi Elena” au fost respinse.

În urma lucrărilor de demolare și săpăturile efectuate pînă la sistarea construirii Centrului, SRL „Viromex-Com” a suportat cheltuieli în sumă de 608777 lei, fapt confirmat prin procesul-verbal de recepție a lucrărilor executate din februarie 2007, semnat între SRL „Casa Construct” și SRL „Viromex-COM”. De asemenea, SRL „Viromex-Com” pînă la acel moment a mai suportat următoarele cheltuieli: suma de 26 000 lei achitată SRL „Ecoproiect” pentru elaborarea proiectului Centrului; suma de 18261,80 lei achitată Primăriei municipiului Chișinău pentru eliberarea autorizației de construire; suma de 1537 lei achitată Primăriei mun. Chișinău pentru eliberarea certificatelor de urbanism. Suma totală investită de SRL „Viromex-Com” în proiectarea și construirea Centrului de odihnă și agrement pentru copii din str. Milano a constituie 654 575,8 lei.

Pentru a-și recupera investițiile efectuate, SRL „Viromex- Com” a solicitat de la Primăria mun. Chișinău atribuirea unui alt lot de teren echivalent în schimbul lotului de teren din str. Milano, pentru construirea Centrului preconizat, însă solicitarea a fost ignorată.

SRL „Viromex- Com” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, solicitând obligarea Consiliului municipal Chișinău să atribuie SRL „Viromex-Com” un lot de teren în arendă funciară în schimbul lotului de teren din str. Milano, care prin decizia Curții Supreme de Justiție nr. 3r-1698/2011 din 14.09.2011 a fost respinsă, cu mențiunea că SRL „Viromex-Com” SRL nu este lipsit de dreptul de a solicita

încasarea prejudiciului de la persoanele care s-au făcut vinovate de producerea prejudiciului.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru din 07.10.2013 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată SRL „Viromex-Com”, astfel, de la Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău în beneficiul reclamantului s-a încasat prejudiciul material cauzat în mărime de 654575,80 lei și cheltuielile de judecată în suma de 15000 lei, în rest pretențiile fiind respinse ca nefondate.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a invocat prevederile art. 276, art. 1404 alin. (1) și alin. (4), art. 1416 alin. (1) și alin. (2), art. 1424 CC al RM și art. 94 alin. (1) CPC al RM, care reglementează aspecte ce țin suspendarea prescripției în cazul administrării bunurilor unei alte persoane, răspunderea pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică sau de o persoană cu funcție de răspundere, modul de reparare a prejudiciului, termenul de prescripție și repartizarea cheltuielilor de judecată între părți.

La data de 15.10.2013 Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău au depus cererea de apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea hotărîrii cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată și tardivă.

La data de 16.10.2013 SRL „Viromex-Com” a depus cererea de apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea acesteia în partea respingerii pretenției privind încasarea dobânzii de întîrziere în mărime de 703157 lei, cu emiterea hotărîrii noi privind admiterea acțiunii în această parte.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04.03.2014 a fost admis în proces SRL „Mirolux-Plus”, în calitate de succesor în drepturi a SRL „Viromex-Com”.

La 11 martie 2014, Curtea de Apel Chișinău a respins apelul declarat de SRL „Mirolux-Plus”, succesor al SRL „Viramex- Com”, a admis apelul declarat de Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău. Astfel, s-a casat integral hotărîrea Judecătoriei Centru din 07 octombrie 2013 și s-a emis o hotărîre nouă, prin care a fost respinsă ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Viromex-Com” (succedată în drepturi de către SRL „Mirolux-Plus”).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelantul SRL „Mirolux-Plus”, succesor al SRL „Viramex- Com” nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, în același timp motivele apelanților Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău sunt întemeiate și și-au găsit reflectare la probele expuse în materialele dosarului.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. 514 și art. 1404 CC al RM, care reglementează aspecte ce țin de temeiurile nașterii obligațiilor și răspunderea pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică sau de o persoană cu funcție de răspundere.

Totodată, a fost indicat că, instanța de fond a depășit cadrul raporturilor juridice între părți, cît și temeiurile încasării sumei prejudiciului material suferit, iar prin prisma circumstanțelor stabilite și în lipsa unor obligații reciproce între părțile litigante, cererea de chemare în judecată a SRL „Viramex- Com” urma a fi respinsă.

La 06.05.2014, SC „Mirolux-Plus” SRL a înaintat cerere de recurs prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea Deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2014, și modificarea hotărîrii Judecătorie Centru, mun. Chișinău din 07.10. 2013 dispunînd încasarea de la Primăria Municipiului Chișinău și Consiliul Municipal

Chișinău în beneficiul SC „Mirolux-Plus” SRL a prejudiciului material cauzat în mărime de 654575,80 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 703157,00 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 51187, 02 lei cu titlu de taxă de stat, iar în total 1408919,82 lei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanțele au examinat superficial litigiul.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de SC „Mirolux-Plus” SRL, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Mirolux-Plus” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SC „Mirolux-Plus” SRL, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2014, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a SC „Viromex-Com” SRL împotriva Primăriei Municipiului Chișinău și Consiliului Municipal Chișinău privind încasarea prejudiciului material cauzat și a dobânzii de întârziere.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valentina Clevadi

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea